

ISUS LJUBLJENI LIJEČNIK (2)

PIŠE: MR. SC. FRA IVO PAVIĆ

Isus ozdravi sve bolesnike

Cilj ovog članka je pokazati neke evanđeoske primjere u kojima se vidi na koji je način Isus ozdravlja za vrijeme svojeg javnog djelovanja i kako su ljudi bili uključeni u to dok je on ozdravlja. Ovo će nam pomoći da bolje shvatimo kako on i danas ozdravlja. On je isti Bog sada kao što je bio onda, i mi nismo drugačiji od ljudi koji su živjeli u Isusovo vrijeme.

Sveto nam pismo potvrđuje da svi oni koji su došli k njemu s vjerom, bijahu ozdravljeni. To opet ne znači da je Isus liječio i one u selima i gradovima koji nisu došli k njemu. „Mnoštvo ga je slušalo i slijedilo da ozdravi od svojih bolesti“ (usp. Mk 1,32-34). U evanđelju po Mateju piše: „Kad je pala večer, dovedoše mu mnoge opsjednute. On riječu istjera duhove i sve bolesnike izliječi. Tada se pronese glas o njemu po svoj Siriji, pa su dovodili k njemu sve koje je mučila kakva nevolja, razne bolesnike i patnike, opsjednute, mjesecare i uzete, a on ih je ozdravljao“ (Mt 4,24). Tri četvrtine Markova evanđelja govore o Isusovim ozdravljenjima i čudesima.

U svojoj knjizi: Isus svjetlo koje ozdravlja Bernard Tyrrell naglašava: „Isusov dolazak nije imao jedinu svrhu da čovjeku ozdravi samo duhovno, i da ga oslobodi od grijeha, nego i fizički i duševno.¹ Francis MacNutt ističe istu ideju na drugačiji način potvrđujući da Isus nije dijelio čovjeka kao što mi činimo.² Isus je došao ozdraviti ne samo dušu, nego cijelu osobu. Evanđelje po Luki to nam potvrđuje: ‘Zatim siđe s njima, i zaustavi se na nekoj visoravnji. Tu je bio i velik broj učenika

njegovih i silno mnoštvo naroda iz cijele Judeje i Jeruzalema, iz tirskog i sidonskog primorja, koji dodoše da ga čuju i da se izliječe od svojih bolesti. Ozdravljalji su i oni koje su mučili nečisti duhovi’ (6,17-18). Evanđelist Luka ističe da je Isus narodu govorio o kraljevstvu Božjem i da je ‘ozdravljaо sve koji su trebali ozdravljenje’ (Lk 9,11). S druge strane Matej spominje ozdravljenja u judejskom kraju: ‘Za njim podje silan narod, a on ih ondje sve ozdravi’“ (19,1-2).

Vlč. Rufus Pereira, doktor biblijske teologije i doktor filozofije, kategorički tvrdi da je ISUS OZDRAVLJAо NA SVA-KOM MJESTU I U SVAKO DOBA. Ozdravljaо je svakoga, svugdje, stalno.³ Čak su mu i u hramu pristupali slijepi i hromi, a on bi ih ozdravljaо (usp. Mt 21,14). Isus bolesniku ne kaže: „Ja te ozdravljam zato što radiš za mene ili što si poboran, pravedan ili dobar vjernik“ Ne! On ozdravlja bezuvjetno i bez ikakvih ljudskih zasluga.

MacNutt zamjećuje da ni u jednom evanđeoskom odlomku Isus ne ohrabruje bolesnike da podnose svoju bolest nego govoriti o bolesti kao manifestaciji sotonskog kraljevstva koje je došao uništiti.

Kad su ga Ivanovi učenici pitali tko je on, Isus im daje neobičan, ali konkretan odgovor: „Idite i javite Ivanu što ste vidjeli i čuli: slijepi progledaju, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju“ (Mt 11,2-6; Lk 7,20-22). Ove su riječi bile izrečene nakon što je Isus izliječio mnoge bolesnike i nakon što je oslobođio mnoge od zlih duhova, a slijepima vratio

1 B. J. TYRRELL, *Gesù luce che guarisce*, Torino 1988, 246.

2 Usp. F. MacNUTT, *Il carisma delle guarigioni*, Mantova, 2003, 63.

3 R. PEREIRA, *Isus danas*, Zagreb 1999, 23.

vid. Kad su farizeji počeli ispitivati slijepca od rođenja kojemu je Isus vratio vid, on im je samo odgovorio: „Jedno znam: bio sam slijep, a sad vidim“! (usp. Iv 9,25).

U svojoj knjizi Ozdravljenje MacNutt piše: „Isus je došao da bi ispunio dvije temeljne stvari: 1. „da nam daruje novi život, da imamo vrlo bliz odnos s Ocem po Duhu Svetom, i 2. da ozdravi bolesnike i sve obnovi“.

Isus je onaj koji „uvijek“ ozdravlja, čak i u tragičnom trenutku svoga uhićenja u Getsemanskom vrtu ne misli na sebe, već liječi slugu velikog svećenika kojemu je Petar odsjekao desno uho (usp. 22,50-51). Razbojniku na križu daruje vrhunsko ozdravljenje - život vječni (usp Lk 23,43).

Sveti Ivan evanđelist kaže da je brojnost Isusovih ozdravljenja i čudesa bila tolika da sve knjige svijeta ne bi bile dovoljne da ih se zabilježi (usp. Iv 20,30-31). Ta se izjava odnosi i na djelovanje apostola. Isto se događa i danas kad se moli u presveto Ime Isusovo.

U evanđeoskim tekstovima, Isus „Nebeski liječnik“ prikazan je kao onaj koji posjeduje moć ozdravljanja bez ograničenja.

Ozdravljenja polaganjem ruku

Dok je hodao zemljom Isus bi često sam prilazio bolesnicima i liječio ih (Iv 5). Mnogi su bolesnici dolazili k njemu sami, ili posredstvom prijatelja moleći ga za zdravlje. Gospodin je uslišao njihove molbe.

Najčešći način na koji je Isus ozdravljao bolesne bilo je polaganje ruku. Ima puno mjesta u Novom zavjetu u kojima Isus liječi polaganjem ruku.

Navodimo prvo izvješće koje nam evanđelist Marko pripovijeda: „O zalazu sunca svi koji su imali bolesnike od raznih bolesti dovedoše ih k njemu. A on bi na svakoga od njih stavljao ruke i ozdravljaо ih.“ (Lk 4,40). Bolesnici su išli tražiti Isusa i kad bi ga našli, on nije molio jednu zajedničku molitvu za sve, već bi na svakoga osobno položio ruke (usp. Mt 8,3; Mk 1,41; Lk 5,13; Mt 9,18; Mk 5,22; Lk 8, 41; Mt 7,32; Mt 3,56; Mk 6,5;

Lk 13,10-13; Mk 10,13-16). I Jair ga je preklinjaо da dođe i položi ruke na njegovu umiruću kćer kako bi je ozdravio (usp. Mk 5,23). Na isti način Isus liječi slijepca iz Betsaide (Mk 8,23) i gluhog mucavca na putu preko Tira i Sidona (Mk 7,23).

U evanđelju nalazimo kako Isus nježno i s ljubavlju pristupa djeci i na njih polaže ruke: „I položi ruke na njih pa krene odande“ (Mt 19,13-15; Lk 18,15).

Na dan uznesenja u nebo Isus posljednji put blagoslovila apostole tako što na njih položi ruke (usp. Lk 24,50). Gestom polaganja ruku on je s njima ostvario vezu koja mijenja život. Po polaganju ruku Isus pokazuje svoju ljubav, solidarnost, zaštitu, suosjećanje, blizinu i želju da svakome daruje ozdravljenje i svoj mir. Svi se snebivali preko svake mjere i govorili: „Dobro je sve učinio! Gluhima daje čuti, nijemima govoriti!“ (Mk 7,37)

Polaganje ruku očito je Bogu važno. Isus je i nama dao vlast da u njegovo Ime polažemo ruke na bolesnike i da u njegovo Ime ozdravljamo. Naše ruke mogu ozdravljati samo ako kroz njih struji Isusova snaga i pomazanje. Prije molitve polaganja ruku nad bolesnima uvijek je potrebno navijestiti prisutnima u Duhu Svetom da je Isus Gospodin i jedini Spasitelj. Nema drugih gospodinâ i spasiteljâ.

Dobro je da roditelji mole svaki dan za svoju djecu, osobito bolesnu, polažeći na njih ruke. Molitva polaganjem ruku nije ni sakrament ni nekakav magijski čin. Ne radi se o tome da osoba prima Duha Svetoga kao što uče neki pentekostalci.

Koliki su bolesnici po polaganju ruku svećenika ili vjernika osjetili Isusov dodir i ljubav. Naravno, nikad ne treba polagati ruke na ljude koji to ne žele, ili ako ne razumiju što znači ta gesta. Bolesnicima, pak, koji su izgubili svaku nadu, ili koji su uvjereni da je volja Božja da trpe, prije molitve nad njima potrebno je pročitati neki odlomak iz evanđelja o tome kako je Isus liječio, ili osobno posvjedočiti o nekom ozdravljenju. Vjera se kod bolesnika najprije treba probuditi. Kao što kaže Pavao Rimljanim: „Dakle: vjera po poruci, a poruka riječju Kristovom“ (10,17).

Slijedeća dva svjedočanstva govore o ozdravljenju polaganjem ruku:

HVALA GOSPODINU ZA ZDRAVLJE!

Svjedočanstvo o ozdravljenju objavljeno u Svjetlu Riječi, veljača br. 263 (2005). 2.

U dubini duše osjećam da bih ovo iskustvo što sam proživjela trebala podijeliti s drugima. Razmišljala sam o prispodobi o deset gubavaca koje je Isus ozdravio. To me je potaknulo da javno svjedočim i zahvalim, da ne bih Isusa razočarala.

Bolovala sam u duhu, duši i tijelu. Ni jedan mi liječnik nije mogao pomoći. To što sam proživjela, sam Gospodin zna kolika je to patnja bila. Obratila sam se za pomoć katoličkim svećenicima koji su molili za mene. Posebno bih

istaknula fra Ivu iz Tolise, koji je molio u ime Isusovo polažeći ruke na mene za moje oslobođenje i ozdravljenje. Hvala Gospodinu što mi je podario oslobođenje, ozdravljenje, mir, radost i vjeru u živog, uskrslog Krista! Hvala Gospodinu što čini ono što je obećao svojim apostolima - da će u njegovo ime po Duhu Svetom činiti djela koja je on činio, ozdravljati i oslobađati.

RUŽICA M. SLAVONSKI BROD

„A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u Kristu Isusu“ (Fil 4,19).

„ISUS ME OZDRAVIO!“

Moje ime je Tamara-Gina Gučevac, po zanimanju sam liječnica obiteljske medicine. Prije nepunu godinu dana dijagnosticirana mi je osteonekroza ljevog kuka (oštećenje zglobne cirkulacije - koja je dovela do potpunog propadanja zglobne hrskavice). Bolove sam osjećala nešto više od godinu dana. Šepala sam, vukla nogu, ali tek kad se više nisam mogla penjati uz stepenice, javila sam se ortopedu. Pogledao je RTG snimke i odmah mi savjetovao operaciju (totalnu endoprotezu kuka). Iako su svi nalazi jasno upućivali na moju dijagnozu, nisam vjerovala da se to meni događa, nisam prihvaćala bolest... Budući da sam mama sedmoipogodišnjeg dječaka s kojim sam rado igrala nogomet, planinarila, sanjka la se, vozila bicikl, role... za mene je moja bolest bila zatvor. Svaki je korak bio bolan.

S vremenom se stanje pogoršavalo te sam se sve manje i manje kretala. Ubrzo nisam mogla izaći bez pomagala („štaka“) i vrlo brzo bih se umorila, pa nisam mogla ni do obližnjeg dućana. Automobil je zamijenio moje noge. Na operaciju sam trebala ići krajem kolovoza. N, u međuvremenu sam dobila upalu mokraćnoga mje hura i operacija je prebačena za siječanj 2010. Bila sam presretna, ne zato što me je bilo strah operacije, nego stoga što sam se nadala da će se moje tegobe riješiti bez kirurga.

Za fra Ivo Pavića čula sam u kolovozu 2009. Naime, moje su mi duhovne sestre javile da fra Ivo predvodi sv. misu za ozdravljenje u jednom malom mjestu u Međimurju na blagdan Gospe Snježne, 5. kolovoza. Moja obitelj i prijatelji koji su bili na toj sv. misi molili su za moje ozdravljenje. Sjećam se da sam skoro cijelu misu proplakala, da sam se pročistila iznutra. Snažni osjećaji strujali su mojim tijelom. Tad sam doživjela krštenje u Duhu. To mi je bilo pridivno iskustvo mira i sreće... Suprug kaže da sam se samo smiješila.

Na povratku kući, dobila sam na posudbu fra Ivinu knjigu „Molitvom do zdravlja“. Nisam je odmah počela čitati. Tek nešto kasnije. U knjizi su uz biblijske prikaze i svjedočanstva iz života svecata objavljena i svjedočanstva ljudi našeg vremena koje je Isus ozdravio. Zastala sam kod jednog svjedočanstva gospodina koji je ozdravio od karcinoma nosne šupljine. On je u svojem svjedočenju naveo kako se čuo telefonski s fra Ivom i kako mu je odmah bilo bolje, a nakon susreta i prisustvovanja sv. misi je ozdravio.

Poželjela sam na neki način što prije doći do fra Ive. Imala sam informaciju da je još u Italiji. Na dnu jedne od stranica navedene knjige pročitala sam njegovu rimsku adresu. Intenzivno sam razmišljala da će mu napisati pismo i poslati ga na tu adresu. I baš kad sam si prigovarala da to još nisam učinila, dobila sam poruku od poznanice koja mi je javila za fra Ivinu duhovnu obnovu u Zaprešiću 27. i 28. 11. 2009. Divno! Idem!

Dogodilo se da su svi moji bili sprječeni te sam otišla sama. Imala sam informaciju da se seminar održava u crkvi Marijina Pohođenja. Iako živim u Zagrebu, Zaprešić mi je posve nepoznat. Prije polaska nazvala sam informacije da mi daju broj župnog ureda Marijina Pohođenja. Dobila sam župnika sasvim neke druge župe. Taj me je župnik saslušao i sam rekao da sigurno tražim fra Ivo Pavića te mi je dao adresu i pokušao objasniti kako da dođem do crkve. Nisam bila sigurna da sam ga shvatila, no uputila sam se. Ponijela sam stari plan grada u kojemu su ulice bile starog nazivlja, medicinsku dokumentaciju i pomolila se da sretno stignem na odredište. Vozila sam se ulicama onako otprilike, auto kao da je sam išao. Sjetila sam se kako treba da tražim stadion i tamo negdje skrenem.

Zaustavila sam se kraj jednog kioska. Upitala sam starijeg gospodina, koji je upravo kupio novine, zna li za tu adresu i crkvu. On me s radošću doveo do crkve. Samo mi je napomenuo da se ta crkva ne zove kako sam ja rekla nego Crkva Kraljice Apostola. Kad smo se približili crkvi, vidjela sam po mnoštvu automobila sa smo došli na pravo odredište. Gospodin koji mi je pomogao ne znam ime, no on je bio moj anđeo koji me doveo. Čak sam u onom silnom mnoštvu automobila našla slobodno parkirno mjesto tik uz crkvu. Sad znam da ništa od toga nije bilo slučajno. Isus mi je usput slao svoje anđele u pomoć.

Crkva je već bila prilično popunjena. Vidjela sam slobodno mjesto za stajanje na kojem sam mogla kleknuti. No jedna od pomoćnica (redara) poslala me da sjednem u prvu klupu s lijeve strane. Oko mene su bile majke s bolesnom djecom. Djevojčica s moje lijeve strane operirala je tumor na mozgu, molila sam se za njezinu ozdravljenje. Više sam željela da ona ozdravi nego ja. Molila sam se za dar vjere, za dar praštanja. Prožimali su me žmarci cijelim tijelom, a zatim u području kukova i nogu. Fra Ivo je dao primjer jednog gospodina koji je nakon bolesničkog pomazanja duhovno ozdravio, a nakon petnaestak dana i tjelesno. Shvatila sam da ozdravljenje ne mora biti trenutačno. Čekala sam nakon sv. mise krštenje u Duhu. U jednom trenutku sam pomislila odustati uslijed prevelike gužve i doći sutradan, ili otići direktno u njegovu župu Šurkovac (tek sam na toj misi saznala da fra Ivo nije više u Italiji nego da ima svoju župu) kad me jedna gospođa primijeti i oslobođi mi put do oltara gdje je fra Ivo polagao ruke na vjernike. Došla sam na red. Pitao me što mi je, rekla sam mu dijagnozu i ostala neko vrijeme počivati u Duhu. Prilikom ustajanja jedan od pomagača mi je rekao da mi ne trebaju štake i neka hodam. Ni sam bila sigurna da će moći bez njih, no hodala sam bez bolova. Čak sam malo i protrčala! ALELUJA! Ostavili smo štake na oltaru, ne trebaju mi! Sjedila sam neko vrijeme, kasnije stajala i pjevala bez bolova. Svi su mi prišli u zagrljav, veselili se sa mnom, slavili i zahvaljivali Gospodinu!!! Neopisiv osjećaj sreće, cijelo tijelo mi je strujalo! Dobra duša me je upozorila da će imati kušnje, no da će one prestati zahvaljivanjem Gospodinu! Sutradan smo uspjeli doći svi (moj suprug i sin i naši najbolji prijatelji) na duhovnu obnovu i zahvaliti Gospodinu!
ISUSU HVALA I SLAVA UVJEKE! ON JE MOJ BOG I GOSPODIN!
MOJ BOG, MOJE SVE! NAŠ ŽIVI BOG!